

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

de minister voor Immigratie en Asiel,
appellant,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Haarlem, van 16 juni 2011 in zaak nr. 11/8288 in het geding tussen:

en

de minister.

Procesverloop

Bij besluit, verzonden op 10 december 2008, heeft de staatssecretaris van Justitie een aanvraag van de vreemdeling om hem een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen.

Bij besluit van 23 augustus 2010 heeft de minister van Justitie een verzoek van de vreemdeling om op voet van artikel 64 van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000) te bepalen dat uitzetting achterwege blijft afgewezen.

Bij besluit, verzonden op 9 maart 2011, heeft de minister de tegen deze besluiten door de vreemdeling gemaakte bezwaren ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 16 juni 2011 heeft de rechtbank het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, dat besluit vernietigd en bepaald dat de minister een nieuw besluit op het gemaakte bezwaar neemt met inachtneming van hetgeen in de uitspraak is overwogen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de minister (thans: de minister voor Immigratie, Integratie en Asiel) hoger beroep ingesteld. Het hogerberoepsschrift is aangehecht.

De vreemdeling heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

Overwegingen

1. Onder de minister wordt tevens verstaan: diens rechtsvoorgangers.
2. De minister klaagt in grieven 1 en 2 – samengevat weergegeven – dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat de arts van het Bureau Medische Advisering (hierna: het BMA) had dienen te onderzoeken of in het land van herkomst aan de door de behandelaars gestelde behandelvoorwaarde van een veilige behandelomgeving, welke voorwaarde door de arts van het BMA in het advies van 8 juli 2010 niet wordt weerlegd, kan worden voldaan. Hiertoe voert de minister aan dat de arts van het BMA, anders dan in de door de rechtbank aangehaalde uitspraak van de Afdeling van 22 januari 2009, in zaak nr. 200805014/1 (www.raadvanstate.nl), niet heeft volstaan met het weergeven van het standpunt van de behandelaars van de vreemdeling, doch in de aanvullende nota van 3 februari 2011 (expliciet) te kennen heeft gegeven zich in medische zin niet over de noodzaak van een veilige en vertrouwde behandelomgeving te kunnen uitlaten. Dit is volgens de minister, gelet op de uitspraak van de Afdeling van 9 maart 2011, in zaak nr. 201007028/1 (www.raadvanstate.nl), een afdoende reactie op het door de behandelaars van de vreemdeling naar voren gebrachte standpunt. Volgens de minister heeft de rechtbank voorts de

bewoordingen van de aanvullende nota van 3 februari 2011 ten onrechte geïnterpreteerd in die zin dat de medisch adviseur als zijn oordeel heeft gegeven dat hij niet kan beoordelen of een veilige behandelomgeving aanwezig is. De rechtbank heeft aldus onvoldoende onderkend dat het BMA als zijn standpunt heeft gegeven dat veiligheid niet objectiveerbaar is. Daaruit volgt dat evenmin kan worden geobjectiveerd wat een veilige behandelomgeving inhoudt voor de betreffende vreemdeling en of die veilige behandelomgeving een behandelvoorwaarde vormt. Ten overvloede merkt de minister op dat om die reden niet valt in te zien hoe het BMA had dienen te onderzoeken of aan de voorwaarde van een veilige behandelomgeving in het land van herkomst kan worden voldaan. Een objectiveerbaar onderzoek naar het antwoord op deze vraag kan niet worden gedaan binnen de grenzen van de medische professionaliteit van het BMA. Immers, bij de beoordeling van de vraag of een behandelomgeving als veilig wordt ervaren spelen onder meer aspecten een rol die zien op de algemene (veiligheids)situatie in het desbetreffende land van herkomst. Het behoeft geen betoog dat het BMA zich daarover vanuit medisch oogpunt niet kan uitlaten, aldus de minister.

3. Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen (onder meer uitspraak van 25 juli 2006 in zaak nr. 200601304/1; JV 2006/351) is een advies van het BMA een deskundigenadvies aan de minister ten behoeve van de uitoefening van zijn bevoegdheden. Volgens vaste jurisprudentie van de Afdeling (uitspraak van 13 oktober 2010 in zaak nr. 201001245/1/V1; www.raadvanstate.nl) moet de minister, indien hij een BMA-advies, aan zijn besluitvorming ten grondslag legt, zich ingevolge artikel 3:2 van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: de Awb) ervan vergewissen dat dit - naar wijze van totstandkoming - zorgvuldig en - naar inhoud - inzichtelijk en concludent is.

4. In de brief van de behandelaars van de vreemdeling bij Mediant Geestelijke Gezondheidszorg te Enschede van 19 november 2007 is – voor zover van belang – vermeld dat de vreemdeling in zijn land van herkomst heftige trauma's heeft opgelopen en ernstig getraumatiseerd is. De behandeling bestaat, naast medicatie, uit individuele, ondersteunende structurerende gesprekken en wekelijks non-verbale vaktherapie beeldend. Volgens de behandelaars is voor de vreemdeling een rustige, stabiele en een voor hem veilige omgeving noodzakelijk. De vreemdeling leeft op dit moment tamelijk geïsoleerd, maar begint langzamerhand contact te maken dat is gericht op rehabilitatie en resocialisatie. Hij blijft echter ernstig depressief. Bij gedwongen terugkeer naar het land van herkomst is een suïcide zeer waarschijnlijk, temeer daar niets hem dan meer bindt aan het bestaan. Over de duur van de behandeling kan geen uitspraak worden gedaan, maar verwacht wordt dat deze nog enkele jaren gaat duren, aldus de behandelaars.

5. In het BMA-advies van 8 juli 2010 heeft de arts op de vraag omtrent de aanwezigheid van behandelmogelijkheden in Georgië opgemerkt dat - uitgaande van de juistheid van de beschikbare informatie - de voor de vreemdeling relevante therapiemogelijkheden aldaar in medisch-technische zin in voldoende mate aanwezig zijn. Vervolgens heeft de minister het BMA bij brief van 2 februari 2011 verzocht om te reageren op de verschillende

brieven van de behandelaars van de vreemdeling waarin is aangegeven dat voor de vreemdeling een veilige behandelomgeving nodig is. Bij aanvullende nota van 3 februari 2011 heeft het BMA hierop als volgt gereageerd:

"De beoordeling van de aan- of afwezigheid van een veilige behandelomgeving valt buiten de reikwijdte van het medisch advies. Het gevoel van veiligheid – dat wordt ervaren door betrokkene – is een subjectief gegeven en is hiermee niet toetsbaar voor de medisch adviseur van het BMA. Ook is de beoordeling van algemene veiligheid in een bepaald land een gegeven wat buiten het deskundigheidsgebied valt van de medisch adviseur van het BMA. Voor meer informatie over de reikwijdte van het medisch advies verwijs ik naar het protocol van het BMA."

6. Zoals de Afdeling in de uitspraak van 20 december 2011 in zaak nr. 201105916/1/V1 (www.raadvanstate.nl) heeft overwogen, volgt uit de jurisprudentie van het Centraal Tuchtcollege voor de Gezondheidszorg (hierna: het CTG) (onder meer de beslissing van 27 april 2010, in zaak nr. C2009/215 en de beslissing van 15 maart 2011, in zaak nr. C2010/126 (www.overheid.nl)), dat het BMA bij het uitbrengen van een advies aan de minister omtrent de medische situatie van een vreemdeling, indien en voor zover de door een behandelaar van de desbetreffende vreemdeling verstrekte informatie daartoe aanleiding geeft, dient te beoordelen of die informatie, mede gezien de hem reeds uit het dossier bekende gegevens over de medische situatie van die vreemdeling, aanleiding geeft tot gerede twijfel over de effectiviteit van de in het algemeen verkrijgbare medische behandeling of te leveren zorg in het land van herkomst dan wel het land waarnaar de vreemdeling wordt verwijderd, met name gelet op de aard van het trauma en de omstandigheden waaronder dat is veroorzaakt, althans gelet op die omstandigheden waaromtrent het BMA wel kan worden geacht zich uit te laten. Daarbij dient het BMA, voor zover nader onderzoek niet mogelijk is, in zijn advies dan wel nota in ieder geval melding te maken van die gerede twijfel.

7. Gezien de hierover onder 6 genoemde beslissingen van het CTG, die de Afdeling in dit kader als uitgangspunt neemt, bestaat in dit concrete geval geen aanleiding om te oordelen dat het BMA zich nog nader gemotiveerd had moeten uitlaten over de door de behandelaars gestelde voorwaarde van een veilige behandelomgeving dan hij heeft gedaan. De behandelaars hebben in de brief van 19 november 2007 vooral in algemene zin op het belang van een veilige omgeving voor de vreemdeling gewezen. Van een concrete op de aard en het ontstaan van de psychische klachten van de vreemdeling toegesneden uiteenzetting omtrent de effectiviteit en het te verwachten verloop van een voorgezette behandeling van de vreemdeling in het land van herkomst is geen sprake. Onder deze omstandigheden en in aanmerking genomen dat de nadien door de behandelaars opgestelde brieven evenmin concrete informatie als vorenbedoeld bevatten, heeft de minister, door het BMA-advies van 8 juli 2010 en de aanvullende nota van 3 februari 2011 aan zijn besluit van 9 maart 2011 ten grondslag te leggen, niet in strijd met de artikelen 3:2 en 7:12 van de Awb gehandeld.

De grief slaagt.

8. Grief 3 mist zelfstandige betekenis.
9. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, zal de Afdeling, gelet op het vorenoverwogene en nu geen andere beroepsgronden zijn voorgedragen, het door de vreemdeling ingestelde beroep tegen het besluit van 9 maart 2011 van de minister alsnog ongegrond verklaren.
10. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Haarlem, van 16 juni 2011 in zaak nr. 11/8288;
- III. verklaart het door de vreemdeling bij de rechtbank in die zaak ingestelde beroep ongegrond.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, voorzitter, en mr. M.G.J. Parkins-de Vin en mr. R. van der Spoel, leden, in tegenwoordigheid van mr. C.E.C.M. van Roosmalen, ambtenaar van staat.

w.g. Lubberdink
voorzitter

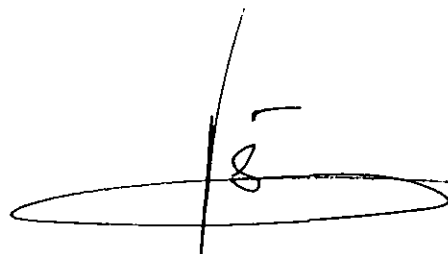
w.g. Van Roosmalen
ambtenaar van staat

Uitgesproken in het openbaar op 11 september 2012

53.

Verzonden: 11 september 2012

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through them.

mr. H.H.C. Visser